

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.281/2015/31.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2016. év november hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.6882/2015/9. számú ítéletét az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 33.580,- (harmincháromezer-ötszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2015. év február hó 6. napján kihirdetett 14.B.X.10.786/2013/183. számú ítéletével az I. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 10 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, a II. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint különös visszaesőt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, a III. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, valamint a IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlottak egyike sem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélettel szemben az ügyész a vádlottak terhére súlyosításért, a vádlottak és védőik felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Főügyészség a fellebbezést fenntartotta és a kiszabott szabadságvesztések súlyosítását indítványozta azzal, hogy annak végrehajtási fokozata I., r., III. r. és IV. r. vádlott esetében fegyház.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2015. év június hó 25. napján kihirdetett 22.Bf.6882/2015/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakat az 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett testi sértés büntettének vádja alól bizonyítottság hiányában felmentette és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről is.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben a Fővárosi Főügyészség jelentett be fellebbezést, melyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.912/2015/1. számú átiratában fenntartott. Előadta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 351. § (1) bekezdésébe ütköző eljárási szabályt sértett, amikor bizonyítás felvétele nélkül az iratok alapján eltérő tényállást állapított meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a sértetti vallomásból a vádlottak bűnösségét illetően, melyet részletesen megindokolt. Ezzel szemben a másodfokú bíróság - túl azon, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított alapos tényállást az eljárási szabályok által meg nem engedett módon felülmérlegelte - téves következtetést vont le, mely a szakértői vélemény megállapításával és a logika szabályaival ellentétes. Mindezek alapján a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

Az ügyész a nyilvános ülésen az írásbeli átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A nyilvános ülésen jelen lévő vádlottak és védőik a másodfokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt. Valamennyi védő kifejtette, hogy a másodfokú bíróság ítélete megalapozott, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet egyik vádlott bűnösségére sem kétséget kizáró következtetéseket levonni. Az ellentmondásosan nyilatkozó sértett vallomása a védők álláspontja szerint nem szolgálhat a bűnösség megállapításának alapjául. Mindezen túl a II. rendű vádlott védője szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nemcsak irattalenes, de a köztudomású tényeknek is ellentmond, a III. rendű vádlott védője pedig az elsőfokú bíróság önkényes bizonyíték értékelő tevékenységét sérelmezte.

Figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság megváltoztatta a vádlottak bűnössége kérdésében az első fokú bíróság ítéletét és mind a négy vádlottat a társtettesként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés) vádja alól felmentette, a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján a harmadfokú eljárásnak helye van.

A Fővárosi Ítéltábla a harmadfokú felülvizsgálatot ennek megfelelően a Be. 387. § (1) bekezdésében meghatározott terjedelemben folytatta le és megállapította, hogy a Fellebbviteli Főügyészség másodfellebbezése nem alapos.

Az ítéltábla megítélése szerint az eljárási szabályokat mindkét bíróság betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához és az ügy helyes megítéléséhez szükséges tényeket részletesen feltárta és irathűen rögzítette. A bizonyítékok értékelése körében részletes indokát adta, hogy miért fogadta el az ítéleti tényállás alapjául az ellentmondásos sértetti vallomást.

A másodfokú bíróság azonban arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége logikai hibában szenved. A törvényszék az ítélet indokolásában részletesen elemezte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és rámutatott arra, hogy a sértett ellentmondásosan nyilatkozott a bántalmazás okát, módját és körülményeit, valamint a szemtanúk személyét illetően, míg a vádlottak a bűncselekmény elkövetését tagadták. Egyéb közvetlen bizonyíték híján pedig a rendelkezésre álló orvosszakértői vélemény alapján csak az állapítható meg, hogy a sértettet bántalmazták. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesbítette, és ennek alapján a vádlottakat a vád tárgyát képező bűncselekmény alól felmentette. E körben a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a másodfokú bíróság a nem vétett eljárási hibát mikor a bizonyítékok eltérő értékelésével módosította az elsőfokú bíróság által megállapított

tényállást és ennek alapján a vádlottakat felmentette. Be. 352. § (1) bekezdés b/ pontja ugyanis kimondja, hogy megalapozatlanság esetében a másodfokú bíróság az iratok tartalma, ténybeli következtetés *vagy* felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye. Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdésének második fordulata szerint pedig a másodfokú bíróság bizonyítás felvétele nélkül is értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amennyiben az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti vagy az eljárást megszünteti.

Az ítéletábra álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból a vádlottak bűnösségére nem vonható le kétséget kizáró következtetés, ezért a vádlottak felmentésével a büntető jogszabályoknak jogelveknek megfelelő döntést hozott, melynek részletesen kifejtett indokaival a harmadfokú bíróság mindenben egyetértett.

A fent kifejtettek szerint az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A Fővárosi Ítéletábra határozata a Be. 397. §-án alapul.

Budapest, 2016. év november hó 15. napján.

Dr. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k. . Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

bíró

bíró

határozatszerkesztő

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.6882/2015/9. számú ítélete az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéletábra 1.Bhar.281/2015/31. számú ítéletével a mai napon jogerőre emelkedett.

Budapest, 2016. év november hó 15. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

tisztviselő